

Número 520 - 3 de febrer 2006 - 1,5 euros

la veu

de Benicarló

Lliurats els Premis
Xavier Arín

Pressupostos 2006

Entre "la barra lliure"
del Bloc i les Falles
es reparteixen el pastís

Ple per anar-se'n a dormir

Segons el PP, tenim un pressupost de barra lliure per al BLOC. Mentre, les festes patronals, si fa o no fa, es queden igual, i les quotes d'urbanització de carrers seran sufragades íntegrament pel veïnat

text REDACCIÓ

La celebració de Fitur l'últim dijous del mes a Madrid va obligar al canvi de la data del ple ordinari del mes de gener. Entre els onze punts que apareixien en l'ordre del dia, destacava l'aprovació dels pressupostos municipals. Les dades es coneixien dies abans en una roda de premsa que va oferir el regidor delegat de l'àrea. L'opinió de l'oposició, no la vam poder conèixer fins a la mateixa nit del ple. Els populars es van negar a desvetllar les armes que esgrimirien enfront de l'equip de govern per oposar-se als comptes municipals que havien elaborat.

I al final, la veritat, no va ser per a tant. Ni uns ni uns altres van saber estar a l'altura de les circumstàncies d'un ple en el qual es decideix com es gastaran els nostres diners durant el que queda d'any. Els arguments de l'un i l'altre costat van ser pobres, soporífers i lamentables. Mes d'un va aprofitar les butaques del saló de plens per a fer una becadeta, en

una nit, que a l'exterior era més que freda. En l'interior del saló de plens, la temperatura no va pujar ni un grau. Poca passió i pocs arguments per a defensar o criticar com es gastarà els nostres diners l'equip de govern.

EL PLE EXTRAORDINARI

Amb els vots en contra del Partit Popular, l'equip de govern bipartit treia avant els pressupostos municipals en un ple extraordinari que es va celebrar dijous passat. Mes de dues hores van necessitar els regidors per a debatre els comptes municipals, en un tira i afliuxa quasi sense arguments per cap part i, que es va sostenir sobre la base d'acusacions croades, que feien referència a actuacions del passat. Ramón Compte, regidor d'Hisenda, va llegir les fulles que portava va qualificar el pressupost de "social, educatiu i mediambiental" per les inversions que es realitzaran. Com a curiositat indicar que de manera insòlita, el regidor d'hisenda no va ser l'encarregat de rebatre després els atacs del PP, sinó el seu company de partit,

Sánchez. És la primera vegada, segons ha pogut averiguar la veu, que qui ha elaborat el pressupost, no s'encarregava de defensar-los després.

Tot i així l'edil va desglossar les diferents partides que componen els comptes municipals, explicant les àrees que incrementen la dotació pressupostària. Així, la partida destinada als premis passa de 15.000 a 25.000 euros, mentre que el capítol de Falles tindrà un 58'4% més de pressupost, en aquest sentit, passarà de 77.000 a 122.000 euros. Per la seua banda, la comissió de festes s'haurà de conformar amb un augment del 6% i podrà disposar de 356.000 euros per a organitzar les festes patronals. Per a la Festa de la carxofa, es destinaran enguany 45.000 euros, nou mil més que l'any passat.

Francisco Pac, edil popular i exregidor d'Hisenda, va criticar durament els comptes elaborats per l'equip de govern. Referent a l'increment de determinades àrees, Pac va afirmar que "les àrees governades pel Bloc han tin-

I li van demanar diners a Mundo

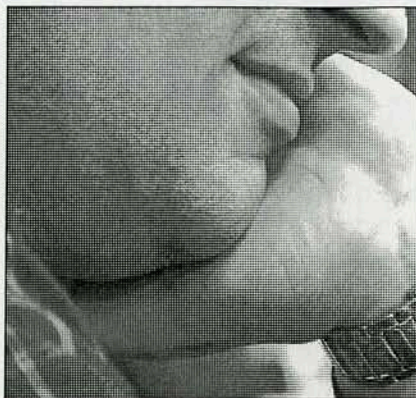
ve de la pàgina anterior

gut barra lliure" i que el seu pressupost es veurà augmentat "entre el 28 i 50%". La resta d'entitats, va assegurar, "hauran de conformar-se amb poc més l'IPC". L'edil popular va arribar a qualificar els pressupostos de "surrealistes" i de proposta "de fantasia total". D'altra banda, va lamentar que "no tinguem recursos propis per fanals o papereres però sí que hi ha per al repartiment de regals i premis dels seus socis". Per a Pac, l'endeutament en el qual es veurà sumit el consistori, que ascendirà al 92%, només es pot justificar "per inversions emblemàtiques que milloren la qualitat de vida dels ciutadans". L'edil popular va comentar que no les havia vist en els comptes municipals.

Durant el debat que va seguir a aquestes exposicions, les al·lusions a la manera de fer política dels grups amb representació municipal no van deixar de succeir-se. Sobre el Saló de Plens, van tornar a planejar els fantasmes del Pavelló polisportiu, la partida Povet i altres vells coneguts projectes urbanístics. Jaime Mundo, flamant diputat autonòmic, va haver d'escoltar com se li demanava una vegada i una altra que complira amb la seua obligació i portara subvencions al municipi. Després de la intervenció de tots els portaveus municipals i del torn de rèpliques, es va passar a la votació. Els edils van necessitar de dues hores de debat per a arribar a aquest terme.

ELS COMPTES, CLARS

Enguany, la despesa total que s'ha pressupostat ascendeix a 34.820.000 euros. La partida més elevada és la corresponent a les inversions, a les quals es destinaran 17.500.000 euros que suposen el 53% del pressupost. Dins de les inversions, destaca la partida que s'ha reservat per a la urba-

nització del sector 11. Aquesta zona, emplaçada als voltants de la fàbrica IFF, serà finançada mitjançant quotes d'urbanització i està pressupostada en quasi quatre milions d'euros. D'altra banda, torna a aparèixer en els comptes municipals la segona fase de la

urbanització de l'avinguda Corts Valencianes. En aquest cas, també serà sufragada mitjançant quotes d'urbanització.

Aquestes partides van ser criticades durament pel partit Popular,

que va assegurar que els comptes eren fictícies perquè l'any passat no s'havia recaptat ni un euro en quotes d'urbanització. D'altra banda, hi ha partides per a les urbanitzacions del carrer València, expropiacions de terrenys o l'adquisició de sòl per a patrimoni municipal, que seran destinats a la construcció de VPO. A aquesta última partida, es destinaran 1.900.000 euros. Els terrenys per a situar la futura depuradora ens costaran als benicarlandos 9.000 euros, que seran finançats amb recursos propis. I l'agençament de camins rurals, 15.000, sufragats pel mateix procediment.

Moltes obres quedaran pendents de modificacions pressupostàries per a poder ser realitzades. Són els casos de la Mar Xica, la nova Oficina de Turisme, els carrers Santa Magdalena i Alcalá o el cobriment de la pista esportiva de l'IES Joan Coromines. L'edil d'Hisenda ha reconegut que, amb aquests pressupostos, el deute de l'ajuntament ascendirà al 92'15%, per sota del límit marcat per la llei, que és del 115%. El pressupost es finançarà en una quarta part, sobre la base d'operacions de crèdit. La situació, segons afirma Compte, és arriscada per al consistori.

D'altra banda, en el capítol d'ingressos destaquen els obtinguts per impostos directes i indirectes, que en total ascendeixen a quasi set milions d'euros. Entre ells, el capítol de multes va ser el que més va cridar l'atenció dels populars, que van denunciar durant el ple l'increment en aquest segment dels comptes. L'equip de govern els va recordar que, a partir d'ara, les multes seran cobrades i no arxivades en un calaix com feien ells quan governaven.

En lluita contra la piscifactoria

Benicarló ha tornat a presentar al·legacions al projecte de piscifactoria. Sergi Pitarch, regidor de Medi ambient, ha desvetllat que conselleria va sotmetre recentment a exposició pública l'estudi d'impacte ambiental. Estudiat l'expedient, es va decidir al·legar contra el mateix per les afirmacions que en ell es reflecteixen. Els riscos que suposa per al medi ambient són la queixa fonamental del consistori. "Els residus que generen els pinsos, les medicacions i les defecacions dels peixos no queden molt clars en l'estudi", assegura Pitarch. Les medicacions que se li subministrarien als peixos són, fonamentalment, antibiòtics "i no hi ha un protocol per a aquests casos". D'altra banda, l'edil de Medi ambient ha recordat que en cada metre cúbic viuran entre 30 i 40 quilos de peixos "que poden fer que apareguen noves malalties".

Els riscos, són, al seu judici,

encadenats. "Es pot veure afectat el mitjà marí i en conseqüència, els pescadors i el sector turístic, del que viu al voltant del 40% de la població en la zona".

En aquest sentit, altra de les al·legacions presentades per l'ajuntament de Benicarló fa referència a l'afirmació que es reflecteix en l'estudi d'Impacte Ambiental. "Asseguren que la incidència turística en aquesta zona és incipient o escassa, quan no és la situació real del municipi", que viu en bona part bolcat en la indústria turística. Pitarch ha lamentat que haguera d'assabentar-se de l'exposició pública "perquè vam veure l'anunci en el BOP". Els tècnics municipals del departament es van veure obligats a traslladar-se a Castelló per a consultar l'expedient. D'altra banda, Benicarló no té nivells preocupants de contaminació atmosfèrica. Així ho han desvetllat els mesuraments realitzats per la conselleria de

Territori i Habitatge durant el passat mes de novembre en la cèntrica plaça de la Constitució. Pitarch ha donat a conèixer els resultats de les anàlisis realitzades al llarg d'un mes per una furgoneta especialitzada, que ha registrat diferents valors. L'edil ha assegurat que "podem estar contents perquè en aquests moments no és preocupant la contaminació atmosfèrica en el municipi". Tots els paràmetres analitzats, va puntualitzar, es troben per sota dels nivells que marquen els límits normatius.

Pitarch va destacar que les condicions atmosfèriques del municipi i la seua situació geogràfica, en el centre d'una plana, permeten que els corrents d'aire dispersen els contaminants. D'altra banda, va recordar que va ser la pròpia conselleria qui va triar l'emplaçament per a situar la furgoneta que va realitzar els mesuraments.

Un llibre de viatges

text NATÀLIA SANZ

"Empremtes de Xahrazad", es el títol de l'última obra del professor i escriptor Antoni Torreño. L'obra s'ha presentat a Benicarló en un acte literari organitzat per l'Associació Cultural Alambor. La traducció del llibre "Meravelles del món" de Marco Polo llança a l'autor d'este relat de viatges a recórrer el continent asiàtic seguint la ruta de la seda i el camí que va xafar el Venecià fa més de set-cents anys. Com tots els viatges, el de Torreño és un compendi de troballes amb persones i paisatges.

"Empremtes de Xahrazad" pretén ser la crònica d'un viatge respectuós amb els pobles que l'acullen. L'autor passa de puntetes, però amb els sentits ben desperts, pels països de l'Àsia Menor. En la narració, es barregen reflexions sobre la cultura d'estos pobles i les tradicions i contalles populars. Tot, amb el ressò llunya dels contactes a distància amb les persones que l'autor va deixar a València, i les trobades amb altres turistes i aventurers.

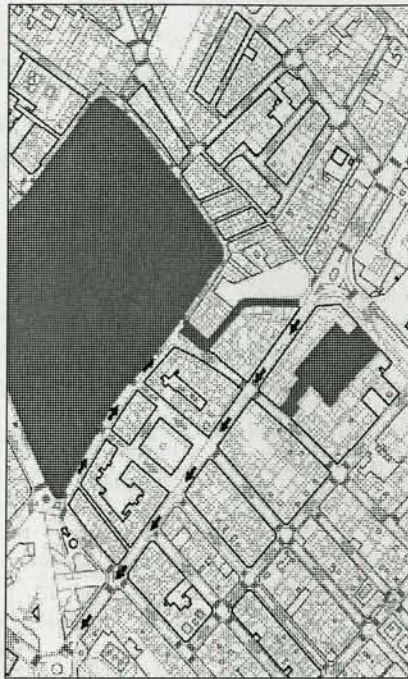

Canvis dràstics de circulació

text NATÀLIA SANZ

Benicarló realitzarà canvis dràstics en la circulació per l'interior de la població. La reordenació afectarà principalment als carrers del nord de la localitat i consistirà, fonamentalment, en canvis en el sentit de la circulació. Juan Lores, regidor de Governació i Agustín Parra, cap de la Policia Local, han explicat que les actuacions es realitzaran per a "solucionar els problemes derivats de l'augment del trànsit i la necessitat de donar fluïdesa al mateix". Amb els canvis que es realitzaran, els vials afectats guanyaran "unes 200 places d'aparcament, el que suposa un augment del 66%", explicava Parra. Les modificacions a més, ajudaran a disminuir els accidents de trànsit dins el nucli urbà, ja que s'eliminen alguns cruïlles problemàtiques de carrers. La proposta s'ha realitzat prenent com base l'estudi que en el seu moment va realitzar el RACC a Benicarló i en el qual s'aconsellaven una sèrie d'actuacions per millorar el trànsit rodat per l'interior del nucli urbà. Les mesures més importants seran les que afecten als vials d'entrada i eixida de

Benicarló, que passen a ésser de sentit únic. En aquest sentit, un dels carrers més cèntrics de Benicarló, Pius XII, canviarà de sentit. La reordenació del sentit dels vials circumdants permetrà donar major fluïdesa a un dels carrers més problemàtics de Benicarló. Es calcula que uns 13.500 vehicles circulen diàriament per aquest carrer, que només té un vial de circulació. La major part dels cotxes es dirigei-

xen a punts de l'interior de Benicarló als quals es pot accedir per altres vials. El canvi en el sentit de circulació permetrà, per tant, que el trànsit es diversifiqui per diversos vials.

D'altra banda, una dels carrers del centre de la ciutat passarà a ser per als vianants. Es tracta del carreró de les Moreres, un estret vial que comunica el carrer Pius XII amb el final de Crist del Mar. Amb el canvi de direcció de Pius XII, no és necessari que aquest carrer continue obert provocant problemes de circulació en hores punta. Els canvis que la regidoria de Governació proposa fer en la localitat estaran exposats en les dependències municipals i en la web municipal, perquè els ciutadans, els puguin consultar, a més de presentar les seues propostes durant tot el mes de febrer. Després, segons ha anunciat Lores, "es farà la proposta definitiva i s'engegaran els canvis". L'edil de Governació no creu que puguin ser una realitat abans de falles "perquè cal canviar tota la senyalització". El cost econòmic del canvi de la circulació a Benicarló serà de 6.000 euros.

Molts diners per Serveis Socials

El Partit Popular ha criticat la despesa que enguany s'ha presupostat per a l'Organisme Autònom de Serveis Socials Especialitzats. L'equip de govern ha destinat 200.000 euros per a aquesta entitat. Els populars asseguren que, mentre ells van estar en el govern municipal, "sempre s'ha autofinançat amb aportacions de la Conselleria i quotes dels residents". Francisco Pac, regidor popular, ha recordat que, en total 127 persones estan

utilitzant els serveis dels centres integrats en l'organisme. En aquest sentit, ha criticat que "no s'han revisat els preus" de les quotes que es paguen pels serveis i s'ha preferit traspasar fons del consistori "perquè no han tingut més remei".

Pac ha assegurat que "s'han creat moltes places que no tenen atenció directa amb el pacient i a la qual se'ls ha dotat d'un alt nivell contributiu" que ha decidit el propi organisme. D'altra banda, els

populars han lamentat que siga l'ajuntament de Benicarló el qual haja de carregar amb els costos que produeixen els centres d'atenció a pacients, quan "els residents són de tota la comarca". En aquest sentit, discrepen del qualificatiu de "socials" que l'equip de govern va donar als pressupostos d'enguany. "L'única novetat social és el programa Menjar a Casa", asseguren. Per últim va afegir que en aquesta àrea "es nota la influència del Bloc".

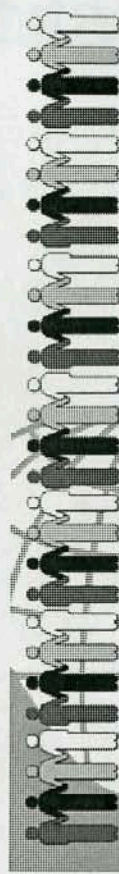

Dia de la Pau al CP Catalán

36 receptes es presentaren en la IV mostra gastronòmica internacional del col·legi mestre Francesc Catalán de Benicarló. Organitzada amb motiu de la Diada de la Pau, pares i mares s'afanaren en la preparació de plats típics de set països diferents, on van nàixer el alumnes del centre.

Cus-cus, empanadilles colombianes, pollastre amb prunes i ametlles.. Tot, sense oblidar el púding de carxofes, les farinoses o les figues albardaes, tan típiques de Benicarló.

Els alumnes del centre tenien, a mes, l'oportunitat de degustar els plats. Molts dubtaven quin triar, però la majoria, es decantaven per els de xocolata. Una solta de coloms en el pati posava punt i final a la celebració de la diada de la pau, enguany, passada per aigua..

diumenge 12 de febrer a les 12 h.
a la Plaça Sant Bartomeu

UNIM LES NOSTRES MANS
PER FORMAR EL PRIMER
**KILOMETRE
SOLIDARI**

divendres 10 de febrer
VIGILIA I SOPAR DE LA FAM
Col·legi Mare de Déu de la Consolació
a les 21:00 h.

dissabte 11 de febrer
XARRADA-COL·LOQUI
a càrrec del misioner
Antonio Serrano
saló d'actes Caixa Rural Benicarló
a les 19:00 h

Mans Unides

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
DOMICILI _____
POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de: 71,25 Eu. (50 números, anual, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 23,20 Eu. anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per **71,25 Eu.** (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 2000

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte: Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a **La Veu de Benicarló**.

Signatura: _____
Benicarló, de _____ de 200_

Estatut X

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

Us vaig a proposar un senzill experiment psicosocial que podeu practicar aquests dies quan xarreu amb els amics, la família o els companys de treball. Segurament, durant la conversació, aquesta en algun moment derivarà cap a l'actualitat política ibèrica. Quin remei! La pluralitat de la Espanya plural provoca en nosaltres els valencians unes curioses (i involuntàries?) confusions. Vegem un exemple:

Parlant, parlant, el meu interlocutor comenta: "Com està el tema de l'Estatut!" Aleshores, conscient que el que acaba de dir no és el que vol dir, li solto: "Es veritat, Camps i Pla ens volen endossar un Estatut de poca lliga". El meu interlocutor reacciona com si l'hagués despertat de la migdiada abocant-li un poal d'aigua freda, gira el cap per mirar-me fixament,

obre els ulls, tanca i obre la boca diverses vegades en un segons... Sembla que no es capaç d'ubicar la meua resposta en el model mental que te actiu en el seu cervell en eixe moment: "Em referia a l'Estatut català!". "Però, home!" - el renyeixo condescendent - "Que nos saps que el nostre Estatut també està en tràmit par-

Us vaig a proposar un senzill experiment psicosocial que podeu practicar aquests dies quan xarreu amb els amics

lamentaria a Madrid? I com que tu m'has dit l'Estatut, sense adjectivar, doncs jo entenc que és el nostre. Si et refereixes a qualsevol altre, per a que se t'entengua, el més propi és adjectivar-lo:

l'Estatut català, l'Estatut gallec, etc."

Diu el diccionari de l'IEC: adjectiu -iva adj. Que es refereix a una qualitat o un accident; que no és en si. O siga, que un estatut, pel fet de ser estatut, no és directament català. Per això l'adjectiu serveix per modificar el substantiu i descriure'l millor.

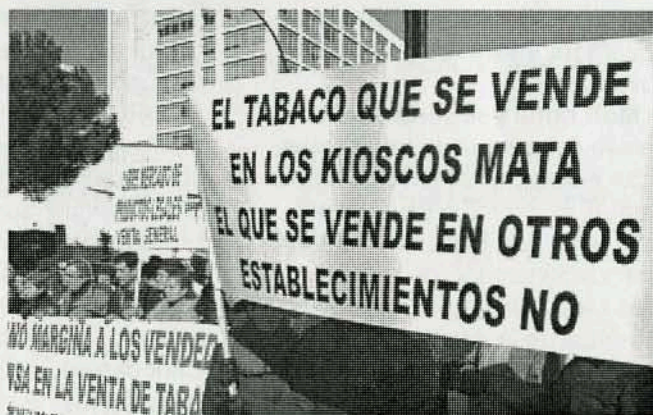
Doncs aquest senzill experiment psicosocial serveix per posar en evidència la incapacitat dels valencians d'ocupar-nos amb sensatesa i propietat dels temes polítics propis o que ens afecten i ens interessin. Així es fa evident el rentat de cervell mediàtic que estem patint, respecte de l'actual reforma dels estatuts autonòmics en el marc de l'estat espanyol. I per desgràcia als valencians ja ens han aplicat un bon rentat de cervell en molts més temes importants: la identitat nacional, la cultura i la llengua o la economia.

Tanca Muchola

text NATÀLIA SANZ

El quiosc Muchola de Benicarló va tancar dilluns passat les seues portes de 10 a 12'30 per a unir-se a la vaga convocada en el sector. Els quiosqueros protestaven per la prohibició de vendre tabac en els seus establiments, un fet que asseguren els provocarà greus pèrdues econòmiques. El cas de Pepe Muchola no seria estrany si no fora perquè en els seixanta-cinc anys que el comerç roman obert, només en dues ocasions ha tancat. La primera va anar durant una vaga general que va afectar a tots els sectors productius del país. Muchola va decidir aquell dia que era millor no temptar als possibles piquets. El dilluns, no obstant això, les pèrdues econòmiques que el sector està patint des de l'entrada en vigor de la llei del tabac, li van animar a sumar-se a les protestes.

El quiosc Muchola, situat en una zona cèntrica del nucli urbà de Benicarló, va obrir per primera vegada les seues portes fa 65 anys. El pare de l'actual propietari, fundador del negoci, va decidir que la millor manera de donar servei als seus clients era romandre obert

les màximes hores possibles del dia. Pepe Muchola i els seus germans han seguit aquesta tradició familiar. De fet, les portes del quiosc només es tanquen a l'hora per a mejar el dia de Nadal i el d'Any Nou. El fet que dilluns romanguera tancat en hores de màxima venda, va sorprendre als veïns de Benicarló. Molts d'ells asseguraven que no ho havien conegut mai tancat. Els Muchola, no obstant això, asseguren que ahir tenien una més que sobrada justificació per a baixar la persiana.

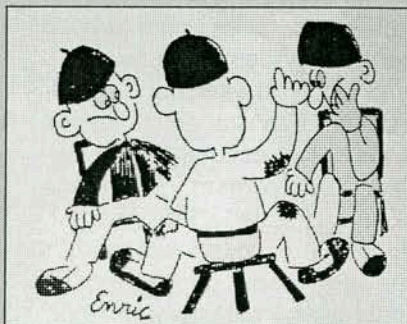
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Ja tenim ací la carxofa. L'hortalissa per antonomàsia de la nostra, cada vegada més desapareguda, horta, ha fet altra vegada la seua aparició. I no ha estat absent de polèmica, perquè ningú del grup del PP va anar al "piscolabis" de la seua presentació. No sabem si tindrà alguna cosa a veure amb el regidor "Quiterio", com ell és l'encarregat de tot allò que té a veure amb la nostra hortalissa i, la llengua, últimament en tot el que fa referència al PP, l'utilitza com un fuet, potser haja deixat coent algun que altre i, ara, no se'n volen saber res. Si més no, i tenint en compte que també està ficat en la festa de sant Antoni, i que, per primera vegada, Mundo, embolicador de coques per antonomàsia, enguany no va aparèixer, saltant-se així una tradició d'un grapat d'anys, alguna cosa deu haver passat. No res, que la cosa està calenteta, a veure si tampoc no aniran al sopar de gala? Encara que no ho creiem. A les fartades, grans, sempre solen anar tots. Tant oposició com govern.

Molt bona l'editorial, els tafaners la subscriu de totes, totes, però afegiríem algun comentari, perquè el premi carxofa d'or al Cuní este? A banda de ser un bon comunicador, a la ràdio i teles catalanes, i que, segons diu el regidor de la carxofa, Ferrer, va a comprar-les al mercat (al d'allà, el d'ací està massa lluny), no sabem que més té a favor per rebre aquest guardó. Bé, el que no sabem és ni quina funció té, perquè com en anys anteriors, tot continua igual, li la donen a qui els hi dona la gana. Els llauradors tindran alguna vegada sort? "La carxofa per qui la conrea".

Ui, del que ens hem assaben-

tat, picabaralla entre el regidor de la carxofa i l'exregidora de la idem: tot pel que costa el llibret de la carxofa. L'excarxofera acusava al nou carxofer en cap, de no haver demanat, i per tant perdre, la subvenció per l'anomenat llibret mentre este, li retreia, que havia estat la Diputació la que no havia volgut amollar la mosca per culpa seua. Al final, i segons els nostres informants anònims, tot s'arreglarà, la intervenció del nostre estimat, sí sí, farà el miracle: ell s'encarregaria d'apanyarlo. El problema és que els llibrets ja estaven fets i facturats. Amb la seua gràcia i salero, suposem, també ho apanyarà. A veure si al final, uns pels altres ... qui no cobrarà serà l'impressor!

I no veieu qui apanyat és el nostre ex-alcalde. Va ser el primer polític local en arribar a FITUR. Allí el teníem, darrera el mostrador, dimecres, un dia abans del d'això que fan per a la CV, repartint somriures i paperets. Com una hostessa més, va avançar la seua visita al dia d'abans, per així ser primer i no trobar-se amb Escuder. Curiosament com alcalde no ho havia fet mai. A veure qui negarà, ara, que això de l'experiència no és un grau! I el nostre ex, d'això, ens sembla que en té un cabàs.

I parlant de FITUR, no veieu quines quines en passen per aqueix llocs La gent boja volent-se fer fotos amb les nostres falleres. Al principi semblava que la cosa agradava, però al final, pobres,

pareixien animalets (sense ànim d'ofendre ningú), en una fira. Pobres xiques el que van haver d'aguantar. Suposem, que el nostre ajuntament els pagarà un bon plus, per aprofitar la seua imatge. Nosaltres, per si de cas, i coneixent com són de "ràcanos" a la casa gran (excepte pel calendari, que en van fer dos tirades), emplacem al nostre alcalde, Escuder, a que estipule quines són les comeses d'aquestes xiques i que, igualment, estipule un taula de preus. Qui vullga foto, que la pague. I si no, que els ho pague l'ajuntament. Els drets d'imatge també són importants!

I ja que fem ressò de la imatge, quina millor que la que no es va poder treure: Pla (cap del PSOE autonòmic) i Camps (President de la nostra Genialitat), trobant-se pels passadissos de FITUR davant els estants de la CV. Però no va poder ser, tant un com l'altre portaven espies, amb mòbil a l'orella, que els hi anaven indicant per quins passadissos havien d'anar per no trobar-se. Era la mateixa hora i de cap manera van entropessar-se; mentre un girava per una cantonada l'altre ho feia per l'altra. Pareixien xiquets d'escola jugant al despiste. Ja ho diuen, Déu els cria i ells s'ajunten.

Un últim comentari, també d'imatge, us agrada el cartell de presentació de la festa de la carxofa d'enguany? Pel que hem anat escoltat, no deixa indiferent ningú. Això sí que és una carxofa model! Una boina de carxofes. Podíem exportar la idea i vendre-la a les passarel·les de moda de tot el món. Segur que no desentonarien. Coses més estrafolàries surten en aquestes desfilades! Ah, si porten la idea a terme, al tanto. Els tafaners reclamarem "royalties". La idea ha estat nostra.

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

L'aljub de la Sotà es coneix també com l'aljub de la Pistola. Segons conta la tradició, colgada en un dels seus murs hi ha una pistola, arran d'una disputa que va haver allí mateix quan aquest s'estava construint.

No deixem els aljubs perquè, com a bon cadufero que eres, saps que encara n'hi ha un altre que es coneix per dos noms, és el del Puig.

Però quin és l'aljub del Puig.

- A - El del Mas.
- B - El de la fosa del pastor.
- C - El del camí Càlig.
- D - El de la Sotà.

Filant la xarxa

You are in: Learning English

Learning English

<http://www.bbc.co.uk/worldservice/learningenglish/>

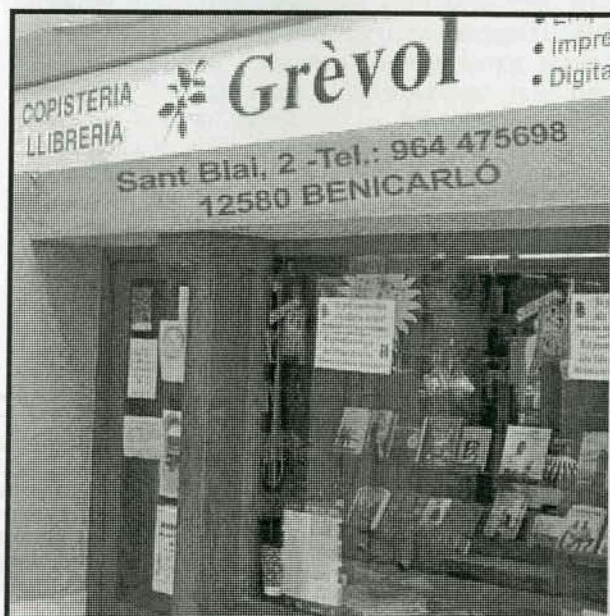
El servei de notícies públic més famós i creïble del món oferta en el seu lloc electrònic una sèrie de ferramentes per a aprendre anglès. Aquestes ferramentes són diverses i de diferents nivells de dificultat. Existeix la possibilitat de triar un idioma "de suport" per a tindre una ajudeta a l'hora d'apropar-se als textos en anglès. Per desgràcia no està disponible en català.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

debenicarló

laveubenicarló@terra.es

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Pressupost a ritme faller

Editorial

El regidor d'hisenda diu que el pressupost d'enguany és arriscat. Realment, qui s'arrisca? Ell i els del seu equip de govern, o els ciutadans de Benicarló, que seran els que pagaran, finalment, la factura de tots els deutes que es generen des de l'ajuntament?

Potser no li falta raó, un pressupost on les inversions s'han de cobrir, principalment, mitjançant el deute municipal, que sobrepassarà el 90% dels ingressos corrents és molt arriscat. Augmentar un 58,4% la partida de falles, certament és arriscat, i comparativament, augmentar la partida de festes locals un 6%, això sí que és ... ser arriscat. Però, sobretot, arriscat és veure com les inversions d'administracions externes són, pràcticament, inexistents. Com sempre sol passar, les picabaralles, pel fet de tenir governs de diferents administracions a la Generalitat i a l'estat es tradueix en que ací, no

520

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

arriba res. La nostra situació abans i ara, segueix sense canviar. El nivell d'ingressos propis del nostre ajuntament no arriba per a poder emprendre allò que és necessari per a la nostra ciutat, i daixò, té la culpa el PP, diu el bipartit; la culpa d'haver deixat la caixa ben buida, eixugada, i que és el que ha provocat haver de tirar ma del credit bancari. Però no tenim la sensació que aquesta cançó ja l'hem escoltada anteriorment? No podem fer, com sempre, fer-li pagar la culpa al que ja no està per eludir

les pròpies responsabilitats. Considerar, només començar, aquest pressupost com "social i realista", com deia el regidor d'hisenda, ens sembla una mica, molt, "arriscat", i es pareix massa a aquella realitat romana del "pa i circ" a la que tant ens tenia acostumats el PP. Ara, i per acabar d'arrodonir-ho, només ens caldria fer bona una antiga proposta del Bloc: fer la falla de l'ajuntament. Aleshores, ja no caldria arriscar-nos.

Comunicat

UNION CICLISTA BENICARLÓ

Benicarló, a 1 de febrer de 2006.

Sr. D. Eugenio Bermúdez González

Secretari General de la Real Federació Espanyola de Ciclisme

Molt senyor nostre,

En contestació a l'escrit remès a la Federació Valenciana amb data 26-1-2006, nº registre de sortida 5276, tenim a bé comunicar-li el següent:

1º) No és cert que "qualsevol data que es proposes fos rebutjada per l'organitzador". L'organitzador estava –i seguiria estant-ho- més que satisfet amb les assignades al principi: 22 i 23 d'abril i que li van ser llevades sobre la base d'uns inacceptables arguments que només pretenen amagar, tal com hem pogut constatar, interessos personals d'alts directius d'aquesta Federació Espanyola.

2º) No és de rebut, després de l'atropellament, intentar apareixer ara com dialogants i conciliadores, no obstant això, si realment aquest és l'esperit del seu últim fax, ho tenen molt fàcil: tornen a restituir-nos les dates que amb dolentes arts ens van llevar i problema solucionat. Un pro-

blema que, no ho obliden, van crear Vostès i consegüentment només a Vostès hauria d'hauria de correspondre solucionar.

3º) No és la nostra intenció entrar en cap debat amb Vostès, ja que després d'haver recaptat tota la informació possible ho tenim més que clar, però no podem resoldre aquest assumpte sense abans cridar-los a una xicoteta reflexió: si van canviar les dates de la Volta a Castelló perquè van observar coincidència amb altres voltes, a pesar que els organitzadors de la Volta igual les haguessen acceptat, com es justifica que els traslladen a unes altres que també coincidia amb altra volta i a més de la mateixa província?

4º) Per la nostra banda, tot el que havíem de dir ja està dit, i les úniques dates que acceptarem com vàlides per a realitzar la XXXIV Ronda Ciclista al Maestrat són les inicialment sol·licitades i concedides: 22 i 23 d'abril. Si pot ser, bé, i si no, ho sentirem amb tota seguretat molt més que Vostès. Però tinguin l'absoluta seguretat que si la Ronda desapareix del calendari només haurà un culpable: Vostès

Esperem una ràpida resposta a la nostra petició, al mateix temps que demanem que, en cas d'ésser en sentit negatiu, ens retornen la fiança ingressada –i acceptada- en el seu moment mitjançant ingrés, si els plau, en el compte que tenim oberta en la Federació Valenciana de Ciclisme. Atentament.

UNIÓ CICLISTA BENICARLÓ
Manuel Giner Meseguer – Secretari

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Col·laboradors/
HERAS, XAVIE
JAVI PAU, CAR
JOSEP V. TAU
G. SEGARRA, R
Fotografies/
GRE

La meteorologia i el camp

text REDACCIÓ

La Unió informa que els cultius de cítrics i hortalisses, al costat de les explotacions ramaderes, seran els majors perjudicats pel temporal de fred i pluges que afecta al camp valencià durant aquests dies, encara que caldrà esperar a l'evolució dels mateixos per a comprovar el grau d'afecció. La Unió assenyalava que els efectes sobre l'agricultura han estat dispersos, depenent de comarques i cultius, i en tot cas el dany no és tan greu ni generalitzat tant per extensió o afecció als cultius com les ones de fred del passat any. Les hortalisses de temporada podrien ser les més afectades com succeeix tots els hiverns en major o menor mesura, amb danys que en algunes zones podrien superar el 50%.

Els principals danys es donen en qualitat i no en quantitat, en cultius com carxofa (ennegrida de la fulla que provoca una depreciació comercial), bròcoli, col, fava, creïlla, enciam, bleda i tomàquet. Les zones més afectades són les comarques productores tradicionals com Maestrat, Plana Baixa, Camp de Túria, Horta Nord i Sud, Ribera Alta i Baixa i Vega Baixa. En el cultiu de cítrics cal esperar uns dies (de 3 a 8) per veure l'evolució vegetativa de l'arbre i de la fruita per a constatar possibles danys. S'ha de tenir en compte la presència de sucre en la fruita, per tant en aquelles varietats i zones on els cítrics tenen bona quantitat de sucre l'efecte de la gelada haurà estat menor. Un aspecte que minimitza els danys sobre la gelada del passat any és que existeix menys collita en el camp en aquestes dates que en la passada

campanya, precisament pels efectes de les gelades.

En zones d'interior els cultius de vinya, raïm de taula, cereal, ametllers i olivera han resultat beneficiats per les nevades al convertir-se en un dipòsit d'aigua per a la primavera i contribuir a omplir els aqüífers. A l'estar en període de hivernació necessiten suficients hores fred per a un correcte desenvolupament vegetatiu. L'excepció a aquestes zones d'interior es troba en les explotacions ramaderes on la neu i el gel dificulta l'accés a les mateixes i provoca un encariment dels costos de producció. Hi ha un augment del cost de combustible per a calefacció i s'encareix així mateix l'alimentació del bestiar perquè la falta de pastures naturals obliga a gastar en pinsos i farratges.

CARXOFA: Per a totes les famílies que ha col·laborat de alguna manera en la VI Mostra de Gastronomia Internacional que el C. P. Mestre Francesc Catalan organitza tots els anys amb motiu de la Diada de la Pau. Ha estat un veritable èxit. S'han presentat més de cent plats, tots ells elaborats per les mares, i algun que altre pare, dels alumnes de l'escola. Gràcies a totes, i tots.

PANISSOLA: per al senyor alcalde Enric Escuder. El poble està molt brut. L'altre dia anant pel camí la Mar, des del Joan XXIII fins Mutxola, per una vorera assolets hi vam poder comptar 134 objectes de més d'un centímetre. La veritat és que sembla que encara mana Mundo. El canvi, el poble no l'ha notat en res: el poble està brut com abans.

PERE BAUSÀ, J.COS, JOAN BURRIEL, NATALIA SANZ, LES LLUCH, RAMON PARÍS, S. TOLITO, JORDI MAURA, OBESPIERRE I EL SAMARUC, NATALIA SANZ, JAVI PAU, GORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Premi de contes Xavier Arín

text NATÀLIA SANZ

Un premi de narrativa infantil i juvenil assoleix cada any que cent setanta xiquets del Baix Maestrat se senten a escriure sobre la pau i la naturalesa. Aquesta és la temàtica del Premi Literari Xavier Arín, que arribava el passat cap de setmana a la XVII edició. Convocats per l'Associació Cultural Alambor, els premis cerquen el foment de l'escriptura entre els més joves. De 10 a 17 anys, alumnes de tota la comarca estan convidats a participar en el certamen. Al llarg dels anys, el premi ha assolit convertir-se en una de les cites obligades del calendari cultural comarcal. El que en principi va nàixer com una convocatòria a nivell local, prompte va passar a ser comarcal a causa de la repercussió que han arribat a tindre.

El premi va nàixer com homenatge a Xavier Arín, destacat literat, que gaudia amb el foment de valors com la pau. Arín era a més un enamorat de la naturalesa, el que va animar als seus companys a convocar els premis sota aquesta temàtica. Els quals més van participar enguany van ser, com sempre, els xiquets de 10 i

11 anys. Un total de 78 contes es van presentar a la convocatòria. Diumenge, el MUCBE va ser l'escenari del lliurament dels premis. Molts xiquets, acompanyats dels seus orgullosos familiars, van acudir a la cita. L'olivera mil-lenària, d'Aitor Llopis, aconseguia alçar-se amb el primer premi en la categoria de 10 i 11 anys. Ximo Bueno escrivia el millor conte de la categoria de 12 a 13 anys. La sargantana viatgera era el títol del seu relat. Finalment, dels 58 contes presentats en la categoria de 14 a 17 anys, el jurat va considerar que David Tena era el

guanyador pel seu conte Mare, què és la guerra? Els alumnes guanyadors, es van dur un premi de cent euros en llibres. A més, es lliuraven tres segons premis i dotze accèssits. Els instituts i col·legis en els quals els premiats reben formació van rebre un lot de llibres. El futur literari de Benicarló està assegurat amb aquesta convocatòria i aquestes joves plomes, que, en alguns casos, han aconseguit alçar-se amb el guardó d'altres convocatòries literàries a Benicarló. Són, en definitiva, el futur de les nostres lletres.

Breus

Aquest cap de setmana, dins la festa de la carxofa, se celebrarà el "I Tir i arrossegament federat de la CV. Aquest esdeveniment està organitzat pels "Amics del cavall de Benicarló" en el solar del carrer Boters, davant la plaça de la constitució, de 10 a 14 h i de 16 a 19h.

Aquesta entitat, molt reconeguda a la ciutat, va ser la que va aconseguir l'enganxament de cavalls més llarg del món, reconegut en el llibre del Record Guinness mundial. S'espera un bon ambient dins la festa de degustació de la carxofa i per la categoria dels cavalls que concursaran.

Bailes de Salón

Te gustaria aprendre a ballar sin moverte de tu casa?

José Luis, te enseña

Tel.: 676 290 626

laveubenicarlo@terra.es
laveubenicarlo@terra.es

Crims perfectes

Els dies gloriosos

text JOSEP SAN ABDÓN

5 - I - 2006

Moltes vegades en el joc del tennis la bola es queda uns instants brevíssims damunt la xarxa, després cau a un cantó o a un altre, d'això dependrà la victòria o la derrota d'un jugador. Amb aquesta metàfora comença *Match Point*, la darrera pel·lícula de **Woody Allen**, on ens planteja que l'atzar juga un paper fonamental en la vida de les persones.

Un jove ex-jugador de tennis que ha deixat el circuit professional i es dedica a fer classes particulars, entra en contacte amb una rica família i es casa amb la filla, amb la qual cosa comença una meteòrica carrera que el farà pujar, en poc temps, molts grons en l'escala social. Però el desig desafortat que sent per l'antiga núvia del seu cunyat el porta a establir una apassionada relació amb ella, que desembocarà en la tragèdia final, tanmateix la sort no l'abandonarà mai.

Amb *Match Point*, trobem el millor **Woody Allen** dels darrers anys, una magnífica pel·lícula on mostra de manera crua les misèries dels sers humans, una pel·lícula molt intensa que manté molt bé la intriga fins al darrer moment, i on és patent la influència dels mestres d'aquest gènere

com **Alfred Hitchcock** o la novel·lista **Patricia Highsmith**. El repartiment està també molt aconseguit on destaquen sobretot la desitjada **Scarlett Johansson** i el protagonista **Jonathan Rhys - Meyers**.

8 - I - 2006

Torno a veure *Crimen perfecto* d'**Alfred Hitchcock**, pot ser la vaig veure fa molts anys, ja que només recordo l'escena en què **Grace Kelly** clava les tisores a l'home que intenta matar-la. El mestre del cinema anglès dirigeix la pel·lícula amb la precisió d'un rellotge suís, en cap moment decau l'interès, i una cosa que m'agrada del seu cinema és que després de veure una de les seues pel·lícules canvia la nostra percepció de la realitat. Després de veure *Los pájaros* ja mai més no tornem a mirar els ocells de la mateixa manera, després de veure *La ventana indiscreta* mai no tornem a mirar per la finestra de la mateixa manera i després de veure *Crimen perfecto* sempre anirem en compte de no deixar les claus de casa en qualsevol lloc.

Dr. Climent

Passat dijous començà la temporada de monòlegs al Bosc del port de Benicarló. Un públic nodrit de queferosos i gent de mals hàbits que en comptes de quedar-se a casa per complir amb les obligacions conjugals, marxen als bars per fumar i beure. Entre ells romania el Dr. Climent, el barceloní que segueix de substitucions a l'hospital de Vinaròs. Com que havia quedat extasiat de receptor antibiòtics per combatre les infeccions broncorespiratòries dels seus

pacients, necessitava prendre's el seu temps per relaxar-se un poc. No va ser així, el facultatiu es va empenyar en escoltar les pollades d'aquest còmic madrileny que no va tardar a clavar-se amb els catalans i l'estatut. Després va fer altres crítiques ignominioses amb temes de sexes i drogues. L'únic consol per al doctor va ser assaborir els cubalibres que li va administrar generosament la nova cambrera del bar, un bon fitxatge sens dubte!

Banlieues, ghettos, exclusió social i VPO

La mort de dos adolescents francesos en una subestació elèctrica quan fugien de la policia a Clichy-sous-Bois, "banlieue" o suburbi del nord de París, fou l'espurna d'una revolta - de 27

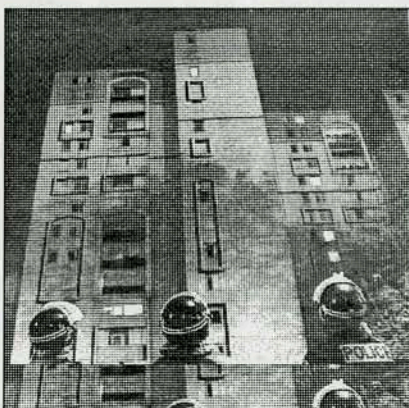
d'octubre a 21 de novembre passats-que colpí l'opinió pública mundial. Què el ministre de l'interior Sarkozy, per cert fill d'immigrants hongaresos, amenacés en netejar els suburbis de la "racaille" o escòria també degué "ajudar". Si l'huracà Katrina a Nova Orleans visualitzà l'existència d'una subclasse social pobra -formada majoritàriament per negres- al país més poderós del món, la crema de 10.346 cotxes, 223 edificis públics, 18 llocs de culte..., per joves a les banlieues de les grans ciutats franceses, donà a conèixer paisatges urbans semblants als del tercer món en ple cor de la civilitzada Europa. S'ha atribuït l'origen de la crisi a causes econòmiques i socials -atur juvenil, precarietat laboral, segregació territorial...; des de punts de vista més conservadors han dominats les interpretacions ètnico-religioses -excessiu multiculturalisme, poligàmia, fonamentalisme islàmic.... Aquests barris perifèrics estan habitats, sobretot però no exclusivament, per francesos descendents d'immigrants magrebins i subsaharians.

Un aspecte important, que sovint passa desapercbut sota les grans interpretacions, és l'urbanístic, les característiques de les banlieues. Naturalment, les raons profundes són socials i econòmiques, però l'arquitectura i l'urbanisme les poden potenciar o diluir. Banlieue "era" un terme neutre utilitzat per designar qualsevol suburbi, raval o perifèria d'una ciutat. Tradicionalment durant el segle XX, les banlieues eren nomenades "cinturons rojos" per la seva homogènia composició tan social com política, el territori del Partit Comunista Francés. Constituïen municipis modèlics amb habitatges públics - les HLM, habitatges de lloguer moderat- on vivien les classes obreres.

Durant els anys seixanta, la gran necessitat de mà d'obra afavorí l'arribada d'immigrants, sobretot del nord d'Àfrica. Per acollir-los es van construir barris perifèrics amb torres de pisos de deu plantes o més. Aquests edificis foren ocupats pels pares dels joves rebels actuals, però també per francesos de naixement. Les banlieues comptaven amb serveis públics suficients -escoles, centres de salut, biblioteques...-, comerços, espais públics... Hi havia treball i cap problema religiós, cultural o ètnic. La gran preocupació dels nousvinguts era el reagrupament familiar.

Però des dels anys vuitanta, les banlieues, de forma sobtada, entraren en declivi. La globalització neoliberal ha traslladat els processos productius intensius en mà d'obra cap a països asiàtics o d'Europa de l'Est. La crisi econòmica colpí durament les classes treballadores franceses. El racisme de la societat francesa, cada cop

més palès, fa que els joves francesos fills d'immigrants tinguin més dificultats que la resta en trobar feina. Les banlieues tenen una taxa d'atur major que la mitjana de França (10%), per exemple 37.1% a Clichy-sous-Bois.

Certs barris antics de les ciutats havien acollit a molts nousvinguts pel baix preu dels seus habitatges. Aquests havien obert xicotets comerços, bars... que donaven un caire multiètnic i una identitat plural a certes zones la ciutat. Durant la segona meitat del segle XX, els centres de les ciutats es despoblaven d'habitants de classes mitjanes i altes que se n'anaven a viure a urbanitzacions de la perifèria. Però, des de fa uns anys, els centres urbans, recuperats i rehabilitats, tornen a ser habitats per ciutadans de nivells de renda elevats, fenomen conegut amb el nom de gentrificació. Plans com el de sanejament de París de Chirac quan era alcalde, desallotjà molts immigrants del centre que foren ubicats a diverses banlieues del departament Seine Saint-Denis.

Des dels anys noranta la degradació de les banlieues i les accions de rebel·lia dels seus joves començaren a fer-se paleses. L'administració francesa definí les zones urbanes sensibles (ZUS) com grans conjunts urbanístics o barris d'habitatge degradat i amb un accentuat desequilibri en habitatges i ocupació; la majoria eren barris de torres i algunes centres urbans. Actualment hi ha 752 ZUS -78 al voltant de París- amb uns 5 milions d'habitants, 8% de la població total de França. Els governs socialistes van promoure les "politiques de ville" per millorar les condicions de les ZUS, amb poc èxit, però l'arribada de la dreta en 2002 retirà els ajuts econòmics i la situació empitjorà.

Les banlieues esdevingueren indrets inhòspits, sense comerços, que havien marxat a altres zones, amb espais i serveis públics degradats, amb edificis i habitatges decrepits; per exemple els ascensors s'espantaven i no eren reparats. Aquests barris quedaren aïllats, envoltats per autopistes, per ferrocarril i vigilats fortament per la policia en alguns casos són autèntics apartheids. La delinqüència, la droga, el fracàs escolar, la violència juvenil són presents a aquests ghettos sense futur. La globalització neoliberal crea exclusió social i als que sobren cal tenir-los controlats.

Les banlieues esdevingueren indrets inhòspits, sense comerços, que havien marxat a altres zones, amb espais i serveis públics degradats, amb edificis i habitatges decrepits; per exemple els ascensors s'espantaven i no eren reparats. Aquests barris quedaren aïllats, envoltats per autopistes, per ferrocarril i vigilats fortament per la policia en alguns casos són autèntics apartheids. La delinqüència, la droga, el fracàs escolar, la violència juvenil són presents a aquests ghettos sense futur. La globalització neoliberal crea exclusió social i als que sobren cal tenir-los controlats.

Per tot allò exposat, la revolta juvenil no ha estranyat gairebé ningú. Si que ho ha sorprès l'absència d'aldarulls a Marsella, la ciutat de França amb més atur i delinqüència. Diversos experts ja parlen de "l'excepció marsellesa". Aquesta ciutat mediterrània també té banlieues però estan inserides dins de la ciutat. També compta amb el percentatge més elevat de funcionaris, metges, professors i gendarmes fills o nets d'emigrants de tota França.

La integració urbanística i la possibilitat real d'ascens social, segurament, han actuat com a vacuna a Marsella.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 519

text EL LECTOR

Aquesta setmana passaré de la carxofa. És un altre d'aqueixos temes cíclics i repetitius que tots els anys tornen tossudament a la portada. Cada vegada em fan més nosa les aglomeracions de gent, i això d'aquesta festa ha arribat a un grau difícilment assolible per a la meua persona i les seues manies. Per això he decidit que l'autèntic tema de la setmana, i al que penso dedicat la major part d'aquesta missiva és una combinació de les pàgines quatre i dinou.

Diu el titular de la pàgina quatre: "recuperen el concert de falles". No contents amb això, la cronista qualifica l'esmentat concert de "tradicional". O siga, que es recupera una tradició que es veu que s'havia perdut. Tradició. Molt bé, tradició. Tres? Quatre concerts? Tradició? Dons sí, tradició. La tradició de les falles porta unes altres tradicions com ara el tradicional concert de les falles per a la gent jove. Qui el pagarà? La junta fallera? Per suposat que no, ho pagarem entre tots, que les tradicions tenen això, que les ha de pagar l'Ajuntament per tal que no desapareguen i després les generacions futures ens ho reclamen.

Però la lectura de la notícia en qüestió no té ni una paraula sense profit. Si enllacen el que ens costarà el tradicional concert amb allò que apareix a la pàgina dinou, on el consistori "progressista" pensa malbaratar un 46 per cent més que l'any passat en aquesta postissa festa la cosa comença a agafar un rumb preocupant i escandalós. Però sense deixar l'assumpte de la mandarina, el president de no sé què de les falles es queda tan panxo tot dient que una falla pot costar per-

fectament vint-i-cinc mil euros, quasi cinc milions de pessetes. I es queda tan ample. Vosté, senyora Garcia, pot estar en desacord amb mi, i ho entenc, però em semblen unes quantitats indecents i fins i tot pornogràfiques. Al meu cap no pot entrar de cap manera que una cosa que val tants de diners s'haja de cremar. Segurament no entenc l'esperit faller, ni l'emoció de la festa,

Cada vegada em fan més nosa les aglomeracions de gent, i això d'aquesta festa ha arribat a un grau difícilment assolible per a la meua persona i les meues manies

ni les barraques ni moltes altres coses. Encara que puga entendre que la regidora de festes estiga casada amb el màxim responsable de les falles, no entenc res més. Vosté s'imagina, senyora meua, una conversa en el si de la unitat de vida i amor que és el matrimoni entre ambdós personatges? Jo sí. Però clar, aquest lligam entre ambdós càrrecs no té res a veure amb l'espectacular augment de la despesa de l'Ajuntament en les falles. Tot ha estat una cosa circumstancial, casual i fruit d'una dinàmica progressista i d'esquerres del nou govern municipal.

També és casual la desencaixonada de falleres a Fitur, també a costelles de tots els que

paguem impostos. Per a acabar-ho d'arrodonir, la presidenta consort de la junta local fallera diu que tot es fa per tal d'atreure més gent al poble, que es veu que encara no en ve prou, tot i que llijo que les previsions de gent "s'han disparat".

Això, com una mascletà, una cordà i una despertà. No tenen sentit del ridícul. Només cal veure la careta que fa a la foto la regidora de les falles tot mirant com el seu marit fulleja el prospecte publicitari de les falles que dona de menjar a molta gent... de León. Ja fa unes setmanes vaig avisar d'una imminent fallificació de les festes del poble amb un notable desembarcament de personatges d'aquest àmbit a la comissió de festes. La primera va ser l'impresentable programa oficial de festes, ara el concert de falles, després vindran la noche de gala fallera i el canvi del patró.

Una pregunta poca lliga que no em cansaré mai de fer encara que avorrisca la gent: per què els vinarossencs són "llagostiners" i els benicarlandos "caduferos"? L'apel·latiu dels del poble del costat és "moixorreros" o "borregos". A vore si ens anem assabentant d'una vegada per totes.

Molt acolorida la foto del regidor d'hisenda.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Pàgina setze. La paraula de moda els ha traït. "Van nadar amb bon talent". De la lectura de la notícia he deduït que el titular volia ser "Van nedar amb talent". Perquè nedar amb tarannà resulta una mica difícil, tenint em compte que parlem d'una competició on el tarannà té una cabuda difícil.

Circular en bici

La formació Esquerra Unida, sense representació a l'Ajuntament de Benicarló, ha celebrat les intencions de l'equip de govern de crear un carril bici en el carrer Crist de la Mar. Segons explica el seu portaveu, Pedro Martínez, "ara ja començat, no tindrà excusa l'equip de govern per a no seguir donant les passes necessàries perquè el circular amb bicicleta no supose un perill per als ciclistes i per als vianants". Des d'aquesta formació, que va fregar la representació municipal en les darreres eleccions, reclamen als col·legis la realització de classes teòriques i pràctiques sobre l'ús de la bicicleta i les normes bàsiques de circulació; l'habilitació d'aparcaments en els col·legis, marcar un carril bici en tot el nucli urbà incloent els carrers per als vianants i aparcaments en distintes zones de la ciutat. Finalment Martínez va lamentar que l'incompliment

dels programes electorals siga una tònica habitual. "Per sort", va dir, "en la incorporació del carril bici no valen aquests arguments. De no fer-se, és sols falta de voluntat". A més va demanar que "en comptes de vendre zones de golf i aixams d'apartaments com tots els municipis de costa, s'oferisca una ciutat sostenible, en la qual et pugues desplaçar amb bicicleta".

'Menjar a casa' per a tots

text NATÀLIA SANZ

Major de 75 anys, encara bastant autònoms i amb una varietat que arreplega matrimonis, homes i dones que viuen sols. És el perfil dels beneficiaris del programa "Menjar a Casa" que ahir va presentar l'ajuntament de Benicarló. Només 17 persones de tots els inscrits seran, de moment, els beneficiaris d'aquesta ajuda, que consisteix en facilitar-los el menjar cuinat en el seu domicili diàriament. La selecció es farà sobre la base d'un informe mèdic, que determinarà el grau de dependència del sol·licitant i altre social, en el qual es baremaran aspectes com la pensió que percep. L'empresa encarregada del catering presentava ahir a Benicarló les característiques del programa, que s'engegarà a mitjan febrer. Cada beneficiari podrà triar, entre els tres tipus de dieta que es ofereix, la qual més s'adeqüe al seu estat de salut. Basal, diabètica o blana són les tres possibilitats que s'ofereixen.

Els menús se serveixen en carmanyoles envasades al buit i amb els aliments pasteuritzats per afavorir la seua conservació. Un repartidor s'acostarà al domicili del beneficiari al matí. En l'interior de l'habitatge, comprovarà que el beneficiari no ha manipulat incorrectament els aliments ni ha guardat els del dia anterior. A continuació, farà lliurament del menú diari, pel qual l'usuari abonarà poc més de dos euros. La seua única tasca des d'aqueix moment és perforar la tapa de

plàstic amb una forquilla i calfarlo en el microones durant cinc minuts. El menjar queda així llesat per a menjar. Nombroses persones s'han interessat a Benicarló per participar en el programa, que es realitza en col·laboració amb la Conselleria de Benestar Social. Des de Serveis Socials, s'ha apuntat la possibilitat que es vegem obligats a crear una llista d'espera, davant la demanda que està tenint el servei.

Benicarló, 1 - Puçol, 2

text GREGORIO SEGARRA

REGIONAL JUVENIL

El líder Puçol va demostrar en la matinal del Diumenge en el Municipal que és un dels millors -si no el millor- equip de la categoria. En una primera part molt bona els valencians van dur de cap a un Benicarló que ni tan sols es va aproximar a la porteria visitant. 0-2 al descans i van poder ser més, però Jorge va ser el més destacat del seu equip en aquest primer temps.

En la represa el panorama va canviar, els rojillos li van tirar raça i casta al partit i a força de molt treball i no menys ganes van anar anivellant el joc. Emilio va escurçar distàncies en el 51' i uns minuts després Óscar Seva va estavellar una rematada de cap en el traves-

ser. En els últims minuts el Benicarló es va bolcar sobre la porteria contrària a la recerca d'un empat que finalment no va arribar, si bé el Puçol va poder sentenciar poc abans del final al disposar d'un penal que Castañeda va parar de

forma sensacional.

Alineació del Benicarló: Jorge (Castañeda 46') Fuentes (Santi 34') Víctor González, Hèctor, Emilio (Escura 89') Fibla, Llorens (Eloy 46') Ortí, Albert, Pío (Álex Borrás 35') i Óscar Seva.

XXVIIé Cross Internacional de Castelló

text C.A. BAIX MAESTRAT

Aquesta setmana l'activitat esportiva del Baix Maestrat ha estat la nombrosa participació en el XXVII Cross Internacional de Castelló. E Benjamí masc. Damian Alberich el 22è. En Aleví Fem el Baix Maestrat fou 4t. en el Campionat Autonòmic de clubs amb i Fiorella Chiappe la 12ª Ghizlan B. El 26ª, Cristina Beltrán 39ª i Paola Alberich 43ª. En Aleví Masc. Jesús Marzá el 53è. En categoria Infantil Masc. (4t en el Campionat autonòmic de clubs) Francisco Ferrer 6è, Youssef A. El 35è, Francisco García el 41è i Javier Giner el 46è. En Infantil Fem. Carmen Melet la 38ª i Fátima S.la 43ª. En categoria Cadet Masculí foren 7ns. En el Campionat Autonòmic de Clubs amb Iñaki Giner el 40è, Youssef B. el 54è, Ismael Elkassmi 59è i Adrián Violat el 66è.

En categoria Juvenil masc. Javier Palau el 38è i Hassan O. El 52è. En Junior Masc. Fran Sastre el 13è. En veterans Masc. José Mi Valls el 5è i Gerardo Serrat el 38è. En Senior Masc. foren 8ns. en el Campionat Autonòmic de Clubs amb Sergio Ruiz el 27è. Roberto Prades el 34è, Javier de la Fuente el 42è, Jesús Marzá el 57è i Jesús Gellida el 63è. En Veterà Fem. Pilar Prades la 4ª.

El 19 de gener també es fer la VIª Marxa de Muntanya la Vilavella amb un recorregut de 19'5Km. i amb força participació d'atletes, 1011 a l'arribada. Del Baix Maestrat participaren Francisco García amb un temps de 2:15:13, Rosa L. Arenós 3ª en la seua categoria amb un temps de 2:38:20, Verónica Soriano la 17ª amb 2:43:02, Natalia Segura la 18ª amb 2:43:52, Marc Urgilles amb un temps de 2:47:37 i Santiago Esteller amb 2:52:07.

Bah

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Quan no faltaven més que tres minuts per a l'inici del partit contra l'Orpesa, a les grades de la tribuna no hi havia més que quaranta-vuit persones. Que les vaig comptar jo. Vaja panorama, no? Això sí, entre els habitants de la llotja presidencial hom podia distingir l'egrègia figura del senyor alcalde, la de l'avorrit Utiliano ZP i la de l'inasequible al desaliento Marcos Marzal. Entranyable estampa de la més profunda i canyí de les espanyes, asseguts tots en cadires de boga i protegits de les inclemències climatològiques per un modest barandat pintat amb els llampants colors de l'ensenyà pàtria.

El matx va ser fred i desangelat en tots els aspectes i va suposar la presentació formal de la renúncia del Benicarló a assolir cap dels llocs capdavanters. Neteja de corral! S'exclamava un conegut corresponsal de premsa local quan es dirigia a la zona de vestidors tot gelat com un cuc a complir amb les seues tasques gasetilleres. És clar, un empat a casa contra el penúltim classificat no dóna més que per a expressions tan contundents com aquesta. En fi, a mi, francament, se'm va quedar el cos com fava, que igual estic com estava. Això feia dies que es veia vindre i tot i l'espectacular tanca publicitària del Municipal de la Carxofa que anunciava el nostre immediat ascens a tercera hem de resignar-nos i esperar que, si més no, comencen a punxar el Vinaròs i el San Jorge i l'Alcalà i el Villarreal C i tots, que punxen tots com nosaltres, que ja està bé que se'ns en riguen... home!

Avorrit, insipit, desangelat, incapabable, pesat, tediós, fatigant, insuportable... no sé, tot això i

molt més va ser un dels pitjors encontres que recordo en els darrers dos mesos. Els qui vam resistir fins el final hauríem de ser psicoanalitzats. Quin misteriós ressort ens deu empènyer a abandonar l'escalfor i la pau de la llar en una vesprada tan intempestiva com la de diumenege passat per

El matx va ser fred i desangelat en tots els aspectes i va suposar la presentació formal de la renúncia del Benicarló a assolir cap dels llocs capdavanters

anar a passar fred i avorrir-nos com a petxines? No ho entenc, de veritat. En el fons més profund del nostre esperit devem tindre l'esperança de vés a saber què.

Només va començar tot allò ja es va poder apreciar que allí, sobre la gespa, tots estaven per compromís. Diràs que els futbolistes estaven més pendents de les evolucions climatològiques que de les anades i vingudes del baló. Tots, els nostres i els forasters, es menejaven sense senderi, despreocupats d'allò que els havia dut a aquella hora a aquell lloc tan desabrigat. En una manca de concentració de la nostra defensa es van avançar els de la marina d'or aqueixa i les ganes de tornar-se'n cap a casa es van apoderar dels esperits dels ultracongelats espectadors. Ni urgències històriques ni res, vam seguir a la marxeta: dos atacs matussers, un xut al pal i cap al vestidor. Quins badalls.

Es veu però que durant la mitja part Xoco va arengar els seus deïxebles i van sortir tots ells disposats a menjar-se el món. I així ho van fer. En deu minuts es van plantar cinc o sis vegades davant el gegantí porter foraster i la pilota que no entrava. En un d'aqueixos atacs va arribar el gol, obra de la nova adquisició, Cristian. El xic es va quedar tot sol dins l'àrea menuda i va atinar amb habilitat a col·locar-la al fons de la xarxa. I van seguir amb insolència els atacs fins que va arribar el segon i ja els tenim, ja són nostres, que preparen lo cabàs. (Em perdonarà el lector però li puc jurar que no me'n recordo ni de qui ni en quines circumstàncies es va materialitzar aquest gol, són coses de l'edat). Però no, quan hom pensava que ja ho teníem tot fet i s'esperava sense presses el xiulit final del col·legiat van i ens empaten. Tot siga dit, primer van pegar-li una descarada empenta al nostre porter que no va ser degudament sancionada.

Malgrat tot, la vesprada va tindre el seu puntet i vaig poder disfrutar d'uns simpàtics minuts durant el temps del descans. No puc resistir-me a contar-ho. Vorà. Un xicot amic es va apropar al grup que com a fardatxos ens havíem posat al solet: Agustín Juan, Juan Mejías, Eduard Gómez, José María Serrano i qui signa aquesta pàgina. En un rampell d'inspiració, el nouvingut ens va recitar una loa que havia dit dalt del carro el dia de Sant Antoni i en què proclamava als quatre vents les virtuts de l'actual equip de govern municipal i pronosticava una continuació d'aquest després de les properes eleccions. No val la pena parlar de reaccions.

Suposo que demà dissabte anirem al camp de l'Acero i perdrem. Tant de bo m'equivoque.

Balanç positiu

text i fotos C.N. BENICARLÓ

Balanç positiu dels nadadors i nadadores del CN Benicarló que van tornar a nadar "al límit" en la celebració de la III jornada de la lliga G3 en la piscina Provincial de Castelló. Un equip molt concentrat a l'hora de nadar i que va plantar cara a la resta dels 7 equips participants. Van destacar Ferrán Remolina, Agustín Parra, Ruben Constante, Susana del Olmo, Paula Saura i Janina Rodriguez que van aportar 12 mínimes autonòmiques i 3 nacionals en les diferents sèries durant el passat dissabte i diumenge 28 i 29 gener 2006.

Amb un resultat final de 3 primers, 2 segons i 2 tercers llocs, aconseguits estos últims pels equips de relleus masculí i femení, els nostres nadadors/res demostren una vegada més que la mà de la seua entrenadora Lucía Vicente s'ha deixat notar en el temps. L'equip disposa actualment a nivell individual de nadadors i nadadores determinants com Ferrán, Susana i Paula a més d'un nivell molt bo en la resta de l'equip, molt compacte i que brilla, poc a poc, amb llum pròpia.

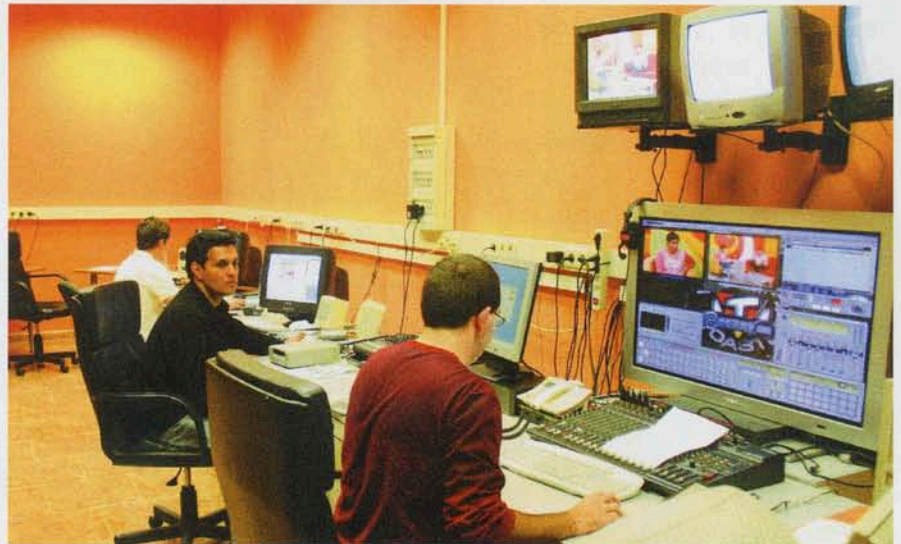

Un 'arreglo' per a les TDT

text J.MAURA

La reunió mantinguda per la cúpula del PP de Benicarló amb Carlos Fabra i el vice-president de la Diputació i home fort del PP en el Maestrat, Luís Tena, han donat els seus fruits. El repartiment de llicències de Televisió Digital Terrestre (TDT) realitzat pel Consell a finals de 2005 i que va marginar a empreses implantades a la comarca en benefici d'unes altres fins ara desconegudes, va dur que el PP de Benicarló forçés una reunió amb Fabra per a trobar una solució.

Segons va explicar José María Serrano, president del PP local, "s'està estudiant un arreglo que solucione el greuge que ha existit amb Benicarló al deixar-lo sense una de les dues televisions comarcals. Pensem que el repartiment s'hauria d'haver fet d'altra manera", va assegurar.

L'anterior setmana el PP de Benicarló ja va rebutjar l'adjudicació realitzada pel seu propi partit. Malgrat la tensió que ha existit en el si d'aquesta formació per aquesta qüestió, Serrano destaca la confiança existent entre els líders d'aquesta formació i es mostra "convençut que hi haurà

una solució". En aquest sentit existeixen diverses possibilitats per a trobar una sortida a la disjuntiva que no volen donar a conèixer fins que la decisió o acord estigui "beneït". "No és lògic que havent dues televisions en la comarca se de a una si i a una altra no", va concloure.

Tots a Fitur

text i fotos NATÀLIA SANZ

Benicarló ha desplaçat per primera vegada a Fitur, un autobús complet de representants de diferents sectors socials i comercials de la ciutat. El dia de la Comunitat Valenciana a Fitur, les Falleres Majors assolien atraure l'atenció de nombrosos visitants, abillades amb els vestits regionals i repartint publicitat de les Falles de Benicarló. La ciutat intenta diferenciarse amb éste i altres productes, de l'oferta que ofereix la veïna peníscola.

La carxofa de Benicarló, únic producte amb denominació d'origen de la província de Castelló, era promocionada també per primera vegada en Fitur. Així, amb carxofes i falleres, l'expositor de Benicarló aconseguia convertir-se en focus d'atracció a Fitur, sota la marca Castelló Costa Azahar.

